

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu nr (...) w Ł.,
Okręgowemu Inspektoratowi Służby Więziennej z siedzibą w Ł.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adw. M. K. od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w (...) kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie skarżący dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego, a także na oczywistą zasadność skargi. Zagadnienie prawne ma dotyczyć tego, czy podstawą ustaleń faktycznych w sprawie może być oświadczenie pisemne sporządzone przez osobę trzecią na potrzeby toczącego się procesu, czy też stanowi to niedopuszczalne zastąpienie dowodu z zeznań świadka naruszające zasadę bezpośredniości i przepisy o formie zeznań świadka. Kwestia ta nie budzi jednak wątpliwości, o czym choćby świadczy okoliczność, że mimo jej powszedniości w postępowaniach sądowych nie wywołała dotychczas ani rozbieżności w orzecznictwie, ani dyskusji w doktrynie. Z zasady bezpośredniości wynika bowiem, że rzeczywiście, poza wyjątkami, dowód z zeznań świadka ma być przeprowadzony ustnie przed sądem. Jednakże kluczowe znaczenie ma kwalifikacja prawna środka dowodowego. Jeśli przedstawiane są w sprawie dokumenty prywatne, tak jak miało to miejsce choćby w tej sprawie (tj. notatki służbowe funkcjonariuszy), to sąd może je uznać za dowód z dokumentu, a nie „pisemne zeznania świadka”. Nieprawidłowa kwalifikacja środka dowodowego może stanowić zarzut kasacyjny, lecz na pewno nie budzi wątpliwości abstrakcyjne zagadnienie prawne takie, jakie zostało ujęte w badanej skardze kasacyjnej. Ponadto, zdaniem skarżącego, skarga jest oczywiście uzasadniona ze względu na niedopuszczenie przez Sąd II instancji dowodu z opinii biegłego, mimo że wymagane było zasięgnięcie wierzy specjalnej. Trzeba jednak zaznaczyć, że z woli ustawodawcy kwestia ustalenia faktów i oceny dowodów jest *a limine* poza kontrolą sądu w postępowaniu kasacyjnym, zatem tym bardziej tego rodzaju zarzut nie może przemawiać za oczywistą zasadnością skargi, skoro nie może być nawet formułowany jako zwykły zarzut kasacyjny mający prowadzić do uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw